

Nr 386.

Av herr **Nilsson, Bror, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående den framtida organisationen av den av Svenska vall- och mosskulturföreningen bedrivna verksamheten m. m.

Med anledning av i Kungl. Maj:ts proposition nr 280 av den 20 april 1945 anförda förslag till löneplaceringar för Svenska vall- och mosskulturföreningens tjänstemän i samband med förstatligande av föreningens verksamhet få vi anföra följande:

Motionärerna äro av den bestämda övertygelsen att den föreslagna löneplaceringen för föreningens tjänstemän icke är ägnad att befordra en verkligt kvalificerad rekrytering till de för vårt jordbruks utveckling så betydelsefulla befattningar, som det här är fråga om. Endast i avseende på tvenne befattningar har statsrådet ansett sig i någon mån kunna tillmötesgå föreningsstyrelsens yrkande på en bättre lönesättning än den av utredningens majoritet förordade.

Det är måhända sannolikt, att större delen av föreningens tjänstemän skulle anmäla sig till de statliga tjänsterna, om dessa inrättades efter propositionens förslag. Lönesättningen innebär nämligen för ett stort antal av befattningshavarna en svag löneförbättring, för vissa däremot en nedsättning av nuvarande löneförmåner. Men det är å andra sidan säkert, att innehavarna av föreningens ledande befattningar såsom specialkonsulenter i betesfrågor respektive myrkultur, såsom botanist och torvgeolog samt såsom torvkemist, i den mån de icke uppnått alltför framskriden ålder, i flertalet fall komma att göra stora ansträngningar för att ju förr dess hellre vinna förflyttning till annan, mindre specialiserad verksamhet, om propositionens förslag att göra dem till assistenter skulle leda till riksdagens beslut. Det finns nämligen ingen anledning för dem att i fortsättningen ägna sig åt dessa starkt specialiserade verksamhetsgrenar, om den högsta löneställning de någonsin kunna uppnå skall vara en extra ordinarie assistentbefattning. De äro dock alla för närvarande ordinarie innehavare av ledande befattningar inom en välkänd fackinstitution, vars löneförhållanden på grund av 14 års planerade, pågående eller under genomförande varande utredningar av statsmakterna icke förr än nu kommit att upptagas till behandling i reglerande syfte.

Det är visserligen ovisst för hur många av angivna 7 befattningshavare som det skall lyckas att erhålla annan tjänst. Ett är dock säkert, och det är att

det blir högst tvivelaktigt, om platserna, när de en gång blir ledigförklarade, kunna nybesättas med kvalificerade sökande. Man inriktar sig knappast på att specialisera sig för sökande av befattningar inom ett arbetsområde, som utesluter alla möjligheter till avancemang.

Motionärerna anse sig bäst gagna sitt här avhandlade syfte genom att in extenso återge de delar av föreningsstyrelsens yttrande till utredningsförslaget, vilka behandla lönesättningen till de nu hos föreningen anställda tjänstemännen med däri anförda synpunkter på frågan om föreslagen förtidspensionering av vissa tjänstemän m. m. Motionärerna instämma till alla delar i föreningsstyrelsens här nedan citerade yttrande såväl när det rör lönesättningen som när det rör behövligheten av de föreslagna befattningarna. Bilaga 2 till föreningsstyrelsens yttrande, vilken jämväl här återgives, innehåller sammanfattande uppgifter i berörda avseenden.

»Tjänstemännens löneplacering.

Styrelsen har i fråga om löneplaceringen för sina konsulenter utgått ifrån de principer, som framförts och starkt motiverats av föreningens föreståndare i dennes särskilda yttrande. Styrelsen anser sålunda, att det inom vardera av verksamhetens två specialområden bör finnas minst två konsulenter, varav en skulle vara högre avlönad än de andra och placerad i lönegrad A 24. Avsikten härmed är bland annat att möjliggöra en effektiv rekrytering av dessa specialistbefattningar. Ingen särskild utbildning utanför föreningens verksamhetsram gör nämligen en agronom till specialist inom dessa båda arbetsområden, där facklig erfarenhet och därav förvärvat praktisk omdömesförmåga äro nödvändiga komplement till den eljest erforderliga utbildningen, oavsett om densamma i övrigt är av den allra bästa beskaffenhet. Det är då rimligt, att nyanställda konsulenter erhålla lägre avlöning än de som förvärvat angivna praktiska kompetens. En duglig andre konsulent har emellertid under sin tjänstutövning de allra bästa möjligheterna till förvärvande av sådan kompetens, som bör ställas såsom ett nödvändigt krav för erhållande av befattning såsom förste konsulent.

Genom den sålunda föreslagna anordningen skulle alltså de till tjänsteåren äldsta av konsulenterna bliva placerade i högre lönegrad än de övriga. Vad beträffar den nuvarande mossavdelningens konsulenter råder ingen tvekan om, vilken som bör erhålla den högre löneplaceringen, då där en av konsulenterna har avsevärt längre tjänstetid än övriga två. Inom betes- och vallavdelningen är förhållandet annorlunda. Här ha två konsulenter ännu längre tjänstetid än den, som inom mossavdelningen skulle erhålla den högre befattningen. Båda ha arbetat på samma specialområde i över 25 år och inneha utan tvekan den kompetens, som rimligen kan fordras av en specialist på betesområdet. Vardera av dem kan således anses vara berättigad att erhålla den högre befattningen. Styrelsen förestår därför att, såsom en övergångsform, två konsulentbefattningar på betes- och vallområdet sättas i den högre lönegraden (A 24). Detta vore så mycket mera skäligt som båda de nuvarande konsulenterna arbetat under tämligen ogynnsamma ekonomiska förhållanden. De innehade, då de övergingo i föreningens tjänst, ordinarie anställningar vid lantmannaskolor och skulle haft utsikt att erhålla befattningar i än högre lönegrad, därest de

icke avbrutit sin tjänstgöring vid skolorna för att specialisera sig på betes- och vallkulturfrågor.

Vidare har styrelsen, med fullständig anslutning till den motivering, som anföres i föreståndarens särskilda yttrande, räknat med samma löneplacering (A 24) för föreningens förste botanist och för dess kemist som för de högst avlönade specialkonsulenterna. Då motsvarande befattningar inom mosskulturföreningen för övrigt sedan gammalt alltid varit avlönade närmast efter föreningens föreståndare, innebär styrelsens placeringsförslag för dem icke något som helst avsteg från hävdvunnen praxis. Andre botanisten föreslås en sådan löneplacering (A 20), att man kan tänka sig befattningen utnyttjad såsom en övergångstjänst för botaniska fackmän, vilket dock knappast kan bli fallet, om avlöningen sättes lägre än styrelsen föreslagit.

För att ytterligare belysa nödvändigheten av att ovan avhandlade förste konsulenter samt förste botanisten och kemisten måste givas en löneplacering, minst motsvarande lönegrad A 24, anföres här nedan motsvarigheten i civila avlöningsreglementet till de minimilöner, som gälla för föreståndare och ordinarie ämneslärare vid lantbruks- och lantmannaskolor, vilka löner nyligen reglerats. Det är därvid att märka, att dessa löner avse dyrortsgrupp B.

Om förmånen av hyresfri bostad för en föreståndare för lantbruks- eller lantmannaskola uppskattas till 1 200 kr. och för en ordinarie ämneslärare till 900 kr., vilka belopp dock äro mycket lågt beräknade, motsvarar slutlönen för en föreståndare väsentligt mer än lönegrad A 26 enligt civila avlöningsreglementet samt densamma för en ordinarie ämneslärare nära nog A 23.

Vidare må anföras, att i den principproposition, som framlades till 1944 års riksdag rörande hushållningssällskapens befattningshavare, vissa lönebelopp angivas för sällskapens konsulenter, av vilka man kan beräkna, att slutlönen för en jordbrukskonsulent motsvarar lönegrad A 23 i dyrortsgrupp E eller A 24 i dyrortsgrupp C.

För en ämneslärare finnes möjlighet att avancera till konsulent, för såväl konsulenten som ämnesläraren att bliva föreståndare för en skola (nämligen om konsulenten tidigare varit lärare) och för båda, liksom för en skolföreståndare, att ytterligare avancera till sekreterare i hushållningssällskap.

För föreningens andre konsulenter skulle på motsvarande sätt, genom styrelsens förslag till löneplaceringar, bliva sörgt för avanceringsmöjlighet till förste konsulent. Något avancemang är dock praktiskt taget uteslutet för så specialbetonade tjänstemän som verksamhetens förste botanist och kemist liksom för dess förste konsulenter. Styrelsens förslag till löneplaceringar kunna sålunda på intet sätt anses överdrivna, utan måste snarare betecknas såsom blygsamt avvägda i förhållande till motsvarande löneläge på det allmänt agronomiska verksamhetsfältet. Genom specialiseringen har en tjänsteman inom föreningens arbetsområde sålunda avsevärt inskränkt sina möjligheter till att deltaga i den fria konkurrensen om olika befattningar. Det är därför särskilt angeläget, att de i och för sig blygsamma avanceringsmöjligheter, vilka styrelsen med sitt löneförslag velat bereda några av verksamhetens viktigaste befattningshavare, måtte vinna välvilligt beaktande.

Föreningens kamrer har placerats i samma lönenivå som andre botanisten men lägre än andre konsulenten. Man måste räkna med innehavandet av denna befattning såsom en varaktig anställning, oavsett om föreningen eller lantbrukshögskolan blir huvudman för befattningen. Inom föreningen är den sammankopplad med arbetet såsom redaktionssekreterare för föreningens tidskrift

och med närmaste ansvaret för föreningens tillhörigheter. Inom högskolan skulle det gälla en anställning, som närmast har karaktär av en andre kamrersbefattning, och andre kamrern vid en så stor institution som lantbrukshögskolan bör, synes det styrelsen, hava motsvarande löneförmåner som kamrern vid föreningen. I händelse av förstatligande föreslår styrelsen, att befattningen betecknas såsom en andre kamrerstjänst eller såsom en biträdande kamrersbefattning och icke, såsom utredningen föreslagit, en kassörstjänst.

För assistenten på kemiska laboratoriet föreslår styrelsen en något högre lön (A 14) än för assistenterna vid försöksverksamheten. Vid moderföreningarnas sammanslagning 1939 blev hans nuvarande lön bestämd till 3 600 kronor, i likhet med vissa assistenter vid lantbrukshögskolan, varjämte han erhölet ett personligt lönetillägg å 300 kronor. Högskolans assistenter ha sedan dess erhållit betydligt bättre löneförmåner och ha förut blivit eller föreslås i årets statsverksproposition bli överflyttade till 14:de, 15:de, 16:de respektive högre lönegrader. Styrelsen anser det därför rimligt, att en assistent hos föreningen med så lång tjänstgöring som innehavaren av denna befattning, vilken under lång tid fått nöja sig med lägre avlöning än sina statsanställda kolleger, nu bör beredas liknande löneförmåner som dessa.

Föreningens nuvarande kassörska och bibliotekarie föreslår styrelsen skola kvarstå inom organisationen, oavsett om densamma blir en kvarvarande förening eller en statsanstalt. I senare fallet bortfaller behovet av en kassörska, men en person, som har hand om den statliga anstaltens specialbibliotek, blir under alla omständigheter önskvärd, och båda dessa tjänsteinnehavares arbete såsom korrespondenter blir lika erforderligt vid förstatligande som eljest. Om förstatligande kommer till stånd och därvid befattningarna vid de två avdelningarna icke skulle anses vara av så krävande natur att de kunna sättas i 7:de lönegraden, föreslår styrelsen, att nu nämnda befattningshavare sättas i 7:de lönegraden på övergångsstat, samt att de befattningar, som de förutsättas skola upprätthålla, sättas vakanta tills vederbörande avgår från sin tjänst.

Det rör sig här om tvenne föreningens »trotjänare», vilka på ett synnerligen förtjänstfullt sätt fullgjort sina åligganden. Styrelsen finner det mycket angeläget, att dessa båda tjänsteinnehavare under sina återstående tjänsteår beredas föreslagen löneplacering och få kvarstå i sitt arbete. För statsmakterna blir detta icke dyrare än att, såsom utredningen föreslagit, förtidspensionera dem. Nya tjänsteinnehavare såsom korrespondenter för verksamheten skulle under alla förhållanden vara oumbärliga.

Med undantag för ovan först omskrivna sju tjänster har styrelsen i sin avlöningsstat (Bil. 2) för samtliga befattningar räknat med samma löneplacering som av kungl. lantbruksstyrelsen förordades i dess yttrande den 29 september 1942 till styrelsens underdåniga skrivelse med anslagsäskande till 1943 års riksdag, dock med den avvikelser, att styrelsen räknat med löneplaceringar, närmast anslutande till respektive lönegrader vid dessas tillämpning för den plats, där föreningen har sin förläggning (F-ort), i stället för, såsom lantbruksstyrelsen föreslagit, för den plats, där Sveriges utsädesförening har sin förläggning (B-ort).

Styrelsen har sålunda förutsatt, att vall- och mosskulturföreningens och utsädesföreningens tjänstemän, liksom tidigare varit fallet, i lönehänseende böra tillgodoses på sinsemellan likartat sätt. och stöder sig därvid på det löneförslag, som i årets statsverksproposition framlagts för riksdagen i avseende på utsädesföreningens tjänstemän. Det förhållandet, att vall- och mosskulturfore-

ningen av utredningen föreslagits till förstatligande, anser styrelsen icke böra föranleda en lägre löneplacering för dess tjänstemän, än om föreningen föreslagits bibehållen i nuvarande gestaltning.

Med stöd av det anförda och med hänvisning till bilagda förslag till avlöningsstat för vall- och mosskulturföreningens tjänstemän får styrelsen hemställa, att föreningens tjänstemän tilldelas sådana avlöningar, som närmast motsvara i lönestaten upptagna befattningar, och att, om verksamhetens förstatligande blir statsmakternas beslut, tjänstemännen bli placerade i de lönegrader, som angivas i samma lönestat. Detta innebär, att samtliga tjänstemän bli ordinarie, vilket styrelsen, i likhet med utredningens reservant, anser obetingat motiverat av att föreningens tjänstemän äro och alltid varit ordinarie befattningshavare i sin nuvarande tjänst. Om förstatligande nu skulle komma till stånd, innebär detta icke att statsmakterna upptaga något nytt verksamhetsområde utan endast ett fortsättande av en verksamhet, som redan under ett halvt århundrade åtnjutit statsbidrag och som f. n. till huvudsaklig del bedrivs med statsmedel. Det synes styrelsen sålunda vara en självskriven sak, att tjänstemännen böra få behålla sin ställning som ordinarie befattningshavare, oavsett om verksamheten bedrivs med statsmedel i nuvarande organisationsform eller den kommer att ingå i den direkt statliga organisationen.

Styrelsen vill vidare för samtliga tjänstemän hemställa, att tjänsteårsberäkning vid uppflyttning i högre löneklass må ske på så sätt, att de ålders-tillägg, som tillkommit vederbörande tjänsteman i föreningen, också tillgodoräknas honom i statlig tjänst, samt att de år, som förflutit sedan anställningen eller sista löneuppflyttning, få tillgodoräknas enligt de grunder som varit gällande i föreningen.

Det förutsättes att den tjänsteårsberäkning för erhållande av tjänstepension och familjepension, som varit gällande i statens pensionsanstalt, oavkortat skall tillämpas vid övergång till allmänna tjänste- och familjepensionsreglementet. De tjänstemän, som haft anställning i denna förening eller dess moderföreningar innan de nu gällande pensionsbestämmelserna tillämpades på dem, ävensom de, vilka hittills icke varit intagna i statens pensionsanstalt, böra för beräkning av tjänste- och familjepension få tillgodoräkna sig hela den tid, som de haft anställning hos föreningarna, i den mån allmänna pensionsreglementet varit tillämpligt på dem. Under den tid som anställning i föreningarna innehafts, men nämnda reglemente icke varit tillämpligt, må vederbörande få tillgodoräkna sig två tredjedelar av tjänstetiden.

Ett exempel på motsvarande förfarande, som av styrelsen här ovan föreslagits rörande placering i ordinarie tjänst samt beräkning av tjänsteår, kan hämtas från förstatligandet av de enskilda järnvägarna, där tjänstemännens anställning som ordinarie innebär ojämförligt större ekonomiska konsekvenser för statsverket än i det nu föreliggande fallet. Det oaktat överflyttades, enligt vad styrelsen inhämtat, hela personalen med ordinarie anställning till motsvarande anställning vid statens järnvägar och erhöi därvid rätt att tillgodoräkna sig sin tjänstgöring vid de enskilda järnvägarna för placering i löneklass vid statens järnvägar samt för beräkning av pension.»

Enligt motionärernas uppfattning har föreningsstyrelsen i här återgivna uttalanden, vilka i tillämpliga delar ansluta sig till reservantens välgrundade och ingående motiveringar, på ett fullt övertygande sätt klarlagt, vilka löne-

sättningar, som äro nödvändiga för att vidhålla erforderlig kompetens inom den tjänstemannakår det gäller.

Till vad sålunda av styrelsen och reservanten anförts, vari motionärerna till alla delar instämna, skola här ytterligare framföras några påpekanden, berörande föreningens ledande botanistbefattning samt den i propositionen föreslagna indragningen av en assistentbefattning vid betes- och vallavdelningen.

I avseende på botanistbefattningens speciella karaktär och därav motiverad lönesättning för densamma vilja vi anförä här nedan citerade uttalande, erhållet från den främsta geobotaniska sakkunskapen inom vårt land, representerad av professorn i växtbiologi vid Uppsala universitet, G. Einar Du Rietz, professorn i växtodlingslära vid lantbrukshögskolan, Hugo Osvald, samt avdelningsföreståndaren vid skogsförsöksanstalten, professor Carl Malmström:

»I proposition nr 280 till 1945 års riksdag rörande bl. a. statens övertagande av den av Svenska vall- och mosskultur föreningen bedrivna verksamheten föreslås att botanistbefattningen vid nämnda förening vid omorganisationen skulle omvandlas till en förste assistentbefattning i lönegrad Eo 21. Då någon geobotanisk sakkunskap icke varit företrädd inom den utredning, varpå nämnda proposition grundar sig, vilja vi med den kännedom vi äga om befattningens art och betydelse, om de kvalifikationer den av sin innehavare kräver samt om den nuvarande innehavarens kompetens för densamma med bestämdhet hävda, att nämnda befattning, som icke varit, är eller bör vara någon assistentbefattning och som saknar motsvarighet inom försöksväsendet på jordbrukets område, nu bör inplaceras i lägst 26:e lönegraden eller dess motsvarighet. I övrigt ansluta vi oss till de uttalanden om denna befattning, som gjorts dels av föreningens föreståndare i dennes särskilda yttrande i utredningens betänkande, dels av professorn i botanik vid Uppsala universitet J. A. Nannfeldt vid ärendets behandling inom lantbrukshögskolans styrelse.

Uppsala och Stockholm den 6 maj 1945.

Hugo Osvald.

G. Einar Du Rietz.

Carl Malmström.»

Då knappast någon torde kunna ifrågasätta undertecknarnas av detta uttalande förmåga att bedöma karaktären hos det arbete, varom det här är fråga, synes det motionärerna att uttalandet kan anföras såsom ett kraftigt belägg för att den av oss och föreningsstyrelsen föreslagna lönesättningen är blygsam i förhållande till kompetenskraven.

I jämförelse med utredningsförslaget har statsrådet borttagit en av assistentbefattningarna på betes- och vallavdelningen, d. v. s. den ende försöks-

assistenten. Övriga såsom assistenter angivna personer äro botanister. Någon motivering för åtgärden angives icke. Om försök överhuvud taget skola utföras på denna avdelning, är befattningen i fråga oundgängligen nödvändig. Innehavaren av dess nuvarande motsvarighet inom föreningen är nämligen den, som har överinseendet och den omedelbara ledningen av fältarbetena i avdelningens försöksverksamhet. Att använda högre kvalificerade befattningshavare till denna uppgift är icke förenligt med god ekonomi. Indragningen torde sammanhånga med att platsens ordinarie innehavare vid föreningen nyligen avlidit. Befattningen inkluderas i de uttalanden rörande erforderliga tjänster jämte tillhörande löneplacering, som motionärerna ovan anfört i anslutning till föreningsstyrelsens yttrande.

Slutligen vilja motionärerna framhålla, att den situation, som nu är för handen i avseende på propositionens löneförslag till föreningens tjänstemän, troligen aldrig skulle ha inträtt, om föreningen under de gångna 14 åren varit befriad från tidigare påpekade, mer eller mindre permanenta osäkerhetstillstånd i fråga om sin framtida organisation. En liknande lönereglering som den, vilken nu av Kungl. Maj:t i proposition föreslagits riksdagen till förmån för tjänstemännen i Sveriges utsädesförening, skulle då sannolikt samtidigt blivit föreslagen jämväl till förmån för vall- och mosskulturföreningens tjänstemän, i enlighet med statsmakternas hittillsvarande praxis att behandla de båda föreningarna på enahanda sätt. En sålunda tilldelad lönesättning skulle med största sannolikhet i stora drag ha kommit att motsvara den löneplacering, som föreningsstyrelsen föreslagit i sitt yttrande till utredningsförslaget. Ett eventuellt efterföljande förstatligande av föreningens verksamhet kunde då knappast ha inneburit sänkning av de sålunda reglerade lönerna. På grund av rådande osäkerhet rörande föreningens framtida organisation ha sålunda vall- och mosskulturföreningens tjänstemän, efter att tidigare ha varit lika behandlade som utsädesföreningens tjänstemän, nu fullständigt utan eget förvällande kommit att bli föreslagna avsevärt sämre löneförmåner, än som erbjudas syskonföreningens tjänstemän. Föreningsstyrelsens löneförslag innebär ett återställande av hittillsvarande likställighet mellan de båda kategorierna av tjänstemän, och motionärerna vilja på det kraftigaste påyrka att föreningsstyrelsens löneförslag sålunda även i rättvisans intresse måtte vinna riksdagens gillande.

Med stöd av vad sålunda anförts och i full anslutning till det ställningstagande i berörda frågor, som skett inom föreningens styrelse, få motionärerna härmed hemställa,

att, oavsett om beslut kommer att fattas om föreningens förstatligande eller dess vidmakthållande eller uppskov med beslut härom kommer att beslutas, riksdagen ville besluta, respektive förorda den tjänsteplacering och lönesättning samt den rätt

till tjänsteårsberäkning för Svenska vall- och mosskulturföreningens tjänstemän, vilken av föreningsstyrelsen föreslagits i dess yttrande av den 25 februari 1945 till utredningsförslaget rörande föreningens omorganisation.

Stockholm den 9 maj 1945.

B. A. Nilsson.

C. Fr. Carlström.

Lage Svedberg.

Joh. Friggeråker.

Lennart Bondeson.

Josef Hagman.

P. J. Näslund.

Bil. 2 i föreningsstyrelsens yttrande till utredningens förslag.

»Styrelsens för Svenska vall- och mosskulturföreningen förslag till löneplacering för föreningens tjänstemän i vall- och mosskulturverksamheten, avsedd att tillämpas oavsett om verksamheten kvarstår hos föreningen eller densamma överföres på lantbrukshögskolan.

A. Betes- och vallavdelningen.

Avdelningsföreståndare	(Doktor Giöbel)	A 28
Förste assistent för försöken	(Konsulent Olofsson el. nyanställd)	A 22
Assistent » »	(Assistent Forsgrens efterträdare)	A 12
Förste beteskonsulent	(Konsulent Borg el. Wallin)	A 24
» » 1	(Konsulent Borg el. Wallin)	A 24 (På över- gångsstat)
Kanslibitråde tillika bibliotekarie ²	(Fröken Nilsson)	A 7 (På över- gångsstat)

B. Mossavdelningen.

Avdelningsföreståndare	(Licentiat Rappes efterträdare)	A 28
Förste assistent för försöken	(Konsulent Olofsson el. nyanställd)	A 22
Assistent » »	(Assistent Frycklund)	A 12
Förste myrkonsulent	(Kulturingenjör Djurle)	A 24
Andre »	(Konsulent Ahlström)	A 22
Kanslibitråde tillika kassörska ²	(Fröken Björkman)	A 7 (På över- gångsstat)

¹ Vid innehavarens avgång omregleras tjänsten till en befattning i lönegrad A 22.

² Vid innehavarens avgång omregleras tjänsten till en befattning i lägst lönegrad A 4.

C. Gemensamma för A och B.

Förste botanist	(Botanist Sandberg)	A 24
Andre »	(Bot-lab. Löfvenmark)	A 20
Laboratoriebiträde	(Fröken Gustafsson)	A 7
Kemist	(Kemist Hjertstedt)	A 24
Assistent	(Assistent Karlsson)	A 14
Laboratoriebiträde	(Fröken Almquist)	A 7
Skriv- och räknebiträde	(Fröken Jonsson)	A 4
Vaktmästare	(Vaktmäst. Johansson)	A 7

D. Om föreningsformen bevaras.

Föreståndararvode	(En av avdeln.-förest.)	1 500 kronor
Kamrer och redakt.-sekr.	(Kamrer Franke)	A 20
